

СТАНОВИЩЕ

**на Национална асоциация „Поход за семейството“ във връзка със
законопроект със сигнатура 054-01-47 от 28.05.2020 г. за промяна на
Закона за защита на личните данни.**

Уважаеми дами и господа,

Сдружение Национална асоциация „Поход за семейството“ следи с интерес и загриженост опитите през последния месец за приемане на промени в български нормативни актове, които да ограничат свободата на словото и да създадат предпоставки за пряк контрол от страна на държавните институции върху свободата на съвестта и мисълта на гражданите, в противоречие на българската конституция и всички международни актове по въпроса, по които България е страна.

Внесенят наскоро и в последствие отхвърлен Законопроект за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията (054-01-25/19.03.2020 г.) сега е последван от нов Законопроект за промяна на Закона за защита на личните данни (054-01-47/28.05.2020). Новият законопроект задължава всички собственици на профили в социални мрежи, сайтове, блогове и други онлайн медии да бъдат определени като администратори на лични данни, въпреки че съответните медии или профили може да не събират никакви лични данни, а и дори технически да не могат да осъществят контрол на личните данни (например в социалните мрежи или в блог-платформите). Законопроектът обаче отива още по-далеч, чрез разпоредбите в чл. 25р (3), (4) и (5), като позволява без съдебен процес и право на защита на предполагаемо виновната страна, определена медия да бъде спряна и забранена за ползване еднолично от председателят на Софийския районен съд или негов заместник, а изнесената информация по този начин заличена от публичното пространство за постоянно. Тези текстове несъмнено въвеждат принципа на самоуправство и са в нарушение на чл. 30, ал. 1 и ал. 4, а също и на чл. 37, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Допълнително, според нас, поради липсата на какъвто и да било общ действащ регистър за IP-адреси и свързаните с тях лица в България, и динамичното получаване на такива при употреба на различни електронни устройства, може да се каже, че IP-адресът на практика не идентифицира лицето, което го използва, или неговите действия, освен за доставчиците на Интернет услуги, които предлагат само статични IP-адрес и заедно с друга допълнителна идентифицираща информацията за техните потребители могат да свържат IP-адреса с лицето.

Приемаме, че изписването на данните на собственика на сайта в политиката за поверителност и условията за ползване на информация в сайта са в съгласие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и е напълно законосъобразно, за да може на собственика на медията да бъде търсена съдебна отговорност от засегнати от материалите на медията страни, но ако медията не събира други лични данни за потребителите си като: имена; имейл адреси, по които те могат да бъдат идентифицирани; ЕГН; и други пряко идентифициращи лични данни, ние не виждаме причина всички собственици на сайтове да бъдат определяни като администратори на лични данни и задължавани да действат като такива.

Смесването на двете теми за „дезинформацията“ и за личните данни, според нас, е неправилно и не би трябвало да бъде реализирано по този начин. Предложението за създаване на т. 21 в параграф 3 на Закона за защита на личните данни, което дава изключително широко определение за „дезинформация в Интернет среда“, според нас, няма никакво място в Закона за защита на личните данни, защото дезинформацията (каквото и да означава тя) не е свързана с личните данни на лицата, които я ползват.

С уважение,
Ивайло Тинчев
Зам.-председател на УС на
Национална асоциация „Поход за семейството“